

Chuyến bay sáng mừng một Tết

Trần Ngọc

Tết đến! Lệnh ngưng bắn được đôi bên giao ước hẳn hoi, kéo dài 3 ngày kể từ Mừng Một đến Mừng Ba Tết. Ngưng bắn, có nghĩa là tạm thời không đánh nhau. Nhưng các hoạt động quân sự khác vẫn được duy trì. Phi cơ không thực hiện các phi vụ oanh kích, nhưng các chuyến bay chuyên quân, tiếp tế, vận chuyển hành khách quân nhân và gia đình đi lại trong những ngày Tết vẫn được thực hiện bình thường.

Sáng Mừng Một Tết, tôi thi hành phi vụ đầu năm. Sau đêm Giao Thừa vui nhộn, thành phố và mọi người còn đắm mình trong giấc ngủ, nên không gian vẫn còn vắng lặng, lờ mờ dưới sương mai. Bốn giờ sáng, tôi rời khỏi nhà. Ánh điện vàng bên dãy phố vẫn như sáng nào, thứ ánh sáng không tỏ, không mờ vẫn im lìm tỏa xuống mặt đường, rọi qua những mái hiên ngập đầy xác pháo Giao Thừa. Buổi sáng đầu năm Âm Lịch có vẻ bình yên và khác lạ hơn ngày thường đôi chút.

Vừa đến cổng trại Phi Long của phi trường Tân Sơn Nhất, tôi nhận được lời chúc Tết khá máy móc của anh em Quân Cảnh Không Quân :

“ Chào Đại Úy .Năm mới chúc Đại Úy vạn sự như ý, sức khỏe dồi dào, mau thăng quan tiến chức, bay bổng an toàn hi hi..” Tôi đưa tay lên chào các anh em đang làm phận sự và lái xe vespa vào cổng.

Vào đến phi đoàn, tôi gặp đông đủ các anh em có tên “ đi bay mở hàng năm mới “. Xong vài công việc chuẩn bị cho chuyến bay sáng nay, lính tàu bay tụ tập trong câu lạc bộ của phi đoàn để điểm tâm. Trời đã lờ mờ sáng, đêm dần trôi qua, vậy mà tiếng hát của nữ ca sĩ Thanh Thúy vẫn còn : “Đêm nay chuyến bay, trời xanh như màu áo...? , nghe thật thiếu mùa Xuân . Cành mai trên quầy rượu đã nở xoè những cánh vàng óng ả . Toong teng dưới những cành lá, vô số thiệp hồng từ các đơn vị bạn gửi về chúc Xuân. Ly cà phê sữa âm âm, ngòn ngọt sáng nay dường như cũng có vị xuân nồng . Các chàng lính tàu bay lúc nào cũng có đủ thứ chuyện để nói., ngồi đâu cũng nói, cũng nhắc đến những phi vụ vừa qua. Thả dù tiếp tế kết quả khả quan, nhưng nhiều lúc cũng nửa trúng, nửa trật, nửa vào quân bạn, nửa lạc sang quân thù .. Tại gió xoay chiều thổi mạnh quá; tại súng phòng không bắn lên tứ tung; tại thả sớm; tại thả chậm, tại đủ thứ ! Các phi tuần không yểm đánh chính xác, nhưng đôi khi cũng thả bom trên đầu bạn và bắn lầm vào quân ta ! Đầu năm, tại sao cứ nhắc chi chuyện đó ? Hôm nay không đánh đấm, chỉ là những chuyến bay chuyên chở hành khách quân nhân và lương thực thực phẩm, quân nhu, quân cụ mà thôi .

5 giờ sáng, tôi rời khỏi câu lạc bộ phi đoàn, xách cặp qua phòng quân báo để dự buổi thuyết trình trước khi cất cánh. Đệ Đức là một tiền đồn cách Sài Gòn về hướng Bắc ngót vài trăm cây số đường chim bay. Tiền đồn nằm cheo leo trên một ngọn đồi giữa núi rừng cao nguyên Tây Bắc. Đệ Đức chỉ bằng một chấm nhỏ trên bản đồ quân sự, nhưng lại là điểm chiến lược về an ninh lãnh thổ cần phải được quan tâm. Ngày Tết, anh em quân nhân và gia đình cùng đón xuân giữa núi đồi heo hút, cần phải đem đến cho họ một nguồn sống, một niềm vui mà họ đang mong đợi .

Phi hành đoàn chúng tôi được xe step-van đưa ra tận phi cơ vừa lúc mặt trời ló dạng sau dãy cao ốc bên ngoài sân bay. Con tàu to lớn đang nằm phình bụng ra giữa bãi lên hàng, mặc tình cho mọi người lên xuống, chuyển từng pa-lét vào lòng tàu 5 kiện hàng, mỗi kiện nặng chừng 1.000 ký lô , chở đầy thực phẩm tươi và lương thực cho lính tiền đồn ăn Tết. Áp tải đầy 3 kiện hàng chứa đầy thực phẩm vào phía trong lòng tàu, còn lại 2 kiện chứa nước được xếp vào phía sau . Hai kiện nước sẽ được thả xuống trước để thử gió và mức độ chính xác của những chiếc dù khi đáp xuống bãi thả. Việc lên hàng đã được thực hiện xong. Tàu chờ giờ cất cánh.

Nắng đã lên..Tàu AC-119 hoàn tất phi vụ nửa khuya đang hạ cánh trên phi đạo. Boeing 747 từ bên kia bờ Thái Bình Dương cũng đáp êm đêm trên đường băng . Tàu của chúng tôi taxi ra bãi đợi, đợi lệnh cất cánh từ đài kiểm soát.” Herky 460, clear for take off”. Con tàu dường như hiểu được tiếng người, nó gầm lên dữ dội và lao mình trên phi đạo, mỗi lúc một nhanh và nâng cánh nhẹ nhàng bay

lên. Tàu queo phải, lấy hướng 015 và từ từ bay lên cao độ 15.000 feet, rồi bình phi. Bầu trời buổi sáng mùa xuân xanh ngắt. Những sợi mây mỏng tựa hồ như những giải lụa quấn quít theo con tàu. Dưới cánh bay, màu xanh thẫm của núi rừng vây quanh những thôn xóm lẻ loi, cô quạnh. Từ phía Tây xa lắc ở đằng kia, là nơi chúng tôi sẽ đưa tàu bay đến. Biết bao người đang đón Tết ở đó ? Ai thấu được nỗi lòng của những người lính nơi đèo heo gió hú này ? Ai thủy chung, ai gan dạ hơn những người vợ lính đang cùng chồng sát cánh giữa núi rừng xa xôi lồng lộng gió xuân? Giờ này họ đang mong đợi những gì? Một chuyến bay mang hàng tiếp tế chút hương vị mùa xuân mà mọi người đang đón Tết ở hậu phương gởi ra tiền đồn. Họ mong lắm !

Chẳng bao lâu, Herky 460 đã bay vào đến điểm A và đổi hướng, bay vào điểm hẹn. Co-Pilot đổi tầng sóng liên lạc vô tuyến sang hệ FM và liên lạc với đơn vị ở dưới tiền đồn Đệ Đức :

- Sơn Vương ! Sơn Vương ! Đây Kim Long.
- Kim Long, Sơn Vương nghe rõ 5 trên 5.
- Chúng tôi đang đến từ hướng Đông.
- Nhận rõ Kim Long. Cố gắng thả vào tròn gói.
- Nhận rõ Sơn Vương. Heo quay xuống trước . Bánh mứt, rượu trà xuống sau.
- Nhận 5 trên 5 Kim Long.

10 phút nữa, chúng tôi sẽ bay vào Đệ Đức. Phi công giảm tốc độ, đưa con tàu xuống thấp, thấp dần và bình phi ở 3000 feet. Đó là cao độ lý tưởng để thả dù trong những dữ kiện đã được tính toán. Co-Pilot gọi máy:

- Sơn Vương! Sơn Vương! Đây Kim Long.
- Kim Long ! Sơn Vương nghe rõ. Chúng tôi đã nhìn thấy bạn ở hướng 2 giờ.
- Thả 1 khối màu xanh giữa bãi nhận hàng.
- Nghe rõ. Một khối màu xanh.

Từ độ cao 3000 feet, chúng tôi đã nhìn thấy tiền đồn Đệ Đức nhỏ bằng chiếc đĩa bàn ăn. Những sợi khói xanh ảo ảo vờn lên, nghiêng mình về hướng Nam. Phi công gọi máy :

- Sơn Vương, Kim Long gọi.
- Kim Long, Sơn Vương nghe rõ.
- Chúng tôi bay vào thả pass đầu tiên để thử hướng gió. Chỉ 1 kiện thùng phuy chứa nước, không có lương thực.
- Nhận rõ Kim Long 5 trên 5.

Giữ nguyên cao độ 3000 feet, chúng tôi đưa tàu bay vào mé ngoài đồn và thả xuống chiếc dù đầu tiên. Dù bọc gió, đừng đưa vài phút rồi vào giữa sân đồn và đáp xuống. Lần trong lời báo cáo kết quả chúng tôi nghe rõ những tiếng reo vui của anh em binh sĩ ở dưới đồn. Theo dữ kiện đó, chúng tôi bay vào thả pass thứ hai để xác định một lần nước sự chính xác của cánh dù khi đáp xuống bãi, trước khi thả 3 kiện hàng thực phẩm quan trọng xuống đồn cho anh em binh sĩ ăn Tết. Kiện thứ hai thả gió đáp xuống chỉ cách kiện đầu tiên không hơn một thước, theo báo cáo kều quả của vị sĩ quan ở dưới đồn.

Đây hào hứng, chúng tôi bay trở lại để thả pass thứ 3. Lần này, tôi quyết định thả hết 3 kiện thực phẩm cùng một lúc xuống đồn. Bởi vì, với các yếu tố trên bãi thả qua 2 pass thử nghiệm, chúng tôi đã có đủ dữ kiện chính xác để thả pass thử mà không sợ dù sẽ bay lạc ra khỏi đồn. Tuy nhiên, ở pass quyết định này, tôi sẽ thả dù ra khỏi lòng phi cơ sớm hơn 2 giây đồng hồ để có thể gom bị cả 3 cánh dù vào một diện tích.

Trước khi bay trở vào bãi thả, tôi gọi máy yêu cầu binh sĩ dưới đồn thả thêm một trái khói màu xanh nữa để lượng giá tốc độ của gió có thể thay đổi so với lúc đầu. Màu khói xanh vẫn nhẹ vờn lên từ giữa bãi thả. Thời tiết vô cùng thuận lợi cho việc thả dù. Tôi yêu cầu trường phi cơ bay thẳng vào mục tiêu. Cách mặt đất non 1000 thước, phi cơ phình bụng, chậm rãi bay vào Đệ Đức. Từ trên cao nhìn xuống, tiền đồn giờ đây là một hình tam giác, bên ngoài chằng chịt hàng rào kẽm gai và rừng cây xanh ngắt, giữa đồn có bãi đất trống nhỏ bằng nửa sân banh. Mũi phi cơ vừa khuất hàng rào đầu tiên, tôi ra lệnh “Green Light !” Đèn xanh sau khoang tàu được bật sáng, áp tải nhanh tay cắt đứt giây an toàn đang chặn phía sau những kiện hàng. Phi công nhẹ kéo cần lái về phía sau, nâng cao mũi tàu lên 5 độ. 3 kiện hàng nối đuôi nhau từ từ chuyển mình trên hàng bánh xe nhào ra khỏi lòng tàu. Phi cơ nhẹ hẫng, lắc lư một giây rồi ngừng đầu vút lên cao. Phi công nghiêng cánh tàu, nhìn xuống mặt đất. 3 cánh dù bọc gió, nhẹ nhàng trôi dạt vào giữa đồn và từ từ đáp xuống trên bãi đất,

phủ lấy trái khói màu, trái thân nằm gọn vào sân của trại lính tiền đồn.

Người âm thoại viên từ dưới đồn gọi lên :

- Kim Long! Kim Long ! Đây Sơn Vương.

Co-Pilot đáp lời :

- Sơn Vương ! Kim Long nghe rõ.

- Hàng vào nhà trọn gói trăm phần trăm. Cảm ơn Kim Long. Thắm Quyền chúng tôi chúc Tết anh em lính tàu bay mau thăng quan tiến chức .

- Chúc anh em ăn Tết tiền đồn vui vẻ. Đã đốt pháo chưa ?

- Chưa. Có rượu, thịt, bánh, mứt là đầy đủ rồi. Chúng tôi vui lắm. Cảm ơn nhiều.

- Chào các anh. Chúng tôi rời vùng.

Chúng tôi đưa tàu rời khỏi vùng trời Đệ Đức, lấy hướng bay về Sài Gòn. Mặt trời rực rỡ trên cao, sơn lên tầng mây trắng chút màu hồng của buổi sáng tươi vui. Biển bên trái. Rừng núi bên phải cánh bay, trùng trùng điệp điệp dãy Trường Sơn âm u sương khói với những tiền đồn rải rác, lẻ loi .. vẫn nặng nề buồn chiến tranh! Chàng phi công phụ dường như muốn rời khỏi ghế lái để nhảy một điệu swing thì phải. Chàng lắc lư thân mình nhưng vẫn ngồi sau cần lái. Anh tưởng phi cơ ngồi ghế bên trái lạng lẽ hơn. Hàng rìa mép có lẽ vừa được tia gọn trước đêm giao thừa giờ đây làm đẹp thêm nét mặt bánh trai của chàng phi công. Đôi mắt anh lúc này đang đắm chiêu nhìn về một điểm nào đó trên phi trình, hay anh đang suy nghĩ đến buổi cơm chiều đầu năm bên người vợ nhỏ nhỏ dễ thương. Những người lính trẻ ở phía sau khoang tàu chẳng hiểu họ đang làm gì, có ai vui với Tết chăng? Có lẽ họ đang mong được về nhà vào chiều mừng một Tết để kịp buổi hẹn hò đầu năm.

Riêng tôi, dường như Tết năm nào tôi cũng gặp may, được đi bay xuất hành với những chuyến bay tận ngoài Huế, Đà Nẵng, Nha Trang ... và hôm nay, cũng sáng mừng một Tết, tôi đón xuân trên bầu trời với chuyến bay đầy thú vị. Giờ này, nơi xa xôi đèo heo gió hú ấy, những người lính tiền đồn cùng một ít vợ con đồn trú đang có thịt heo quay, bánh mứt, rượu trà để vui xuân trong 3 ngày tạm ngưng bắn.